

Teakwereld is er een van malafide aanbieders, hoge kosten en tegenvallende opbrengsten. HH

Garantie teakbelegging snijdt geen hout

Garanties exotische beleggingen bieden vaak schijnzekerheid

André de Vos
Utrecht

Ondernemer Olav van Zomeren* heeft drie ton aan beleggingen. Een mooie mix, met vastgoed, aandelen en vastrentende waarden. Allemaal over nagedacht.

In 2005 ziet hij een advertentie voorbijkomen van teakhoutinvesteringmaatschappij GoodWood. GoodWood belooft een rendement van 8% en biedt de garantie dat elke belegger zijn investering kan terugvragen. Van Zomeren besluit €40.000 te beleggen in teakbos in Brazilië, als studiepotje voor zijn twee tienerdochters.

Als financieel planner Iris Brik van FineTuning in 2006 een financieel plan maakt voor Van Zomeren, komt ze de teakbeleggingen tegen. De alarmbellen gaan direct bij haar af. GoodWood bestaat sinds 1993, maar valt pas sinds 2006 onder AFM-toezicht, net als andere aanbieders van teakbeleggingen. Teak blijkt een wereld van malafide aanbieders, hoge kosten en tegenvallende opbrengsten.

Brik besluit de 'teakinvestering' van Van Zomeren op nul te waarderen. Ze heeft er weinig vertrouwen in en raadt hem aan zijn inleg terug te claimen, nu het nog kan. Dat advies volgt hij niet op.

Onverstandig, zo blijkt al snel.

Toezichthouder DNB stelt dat GoodWood geen vergunning heeft om inleggaranties af te geven, en de AFM besluit in 2008 dat GoodWood geen nieuw geld meer mag aantrekken. GoodWood moet de inleggaranties noodgedwongen omzetten in aandelen. En door het besluit van de AFM komt er geen geld meer binnen van nieuwe beleggers.

Het teakfonds komt in financiële problemen. Het kan zijn bossen niet aan andere professionele beleggers verkopen en haalt nauwelijks inkomsten uit 'tussenkaps'. De kredietcrisis is de doodsteek.

GoodWood, waar in 2008 liefst 14.000 beleggers €200 mln in hebben gestoken, gaat op 7 december 2010 failliet. De kans dat Van Zomeren iets terugziet van zijn investering is klein. Hij moet zelfs €90 betalen als hij op de hoogte wil worden gehouden van de afhandeling van het faillissement.

Brik: 'Ik heb hem aangeraden dat bedrag te betalen. Het is peanuts op de totale verliespost en het

is de enige kans dat hij nog iets van zijn geld terugziet. Dat bos staat er immers wel en wordt ooit gekapt.'

Van Zomeren is niet de enige die is gezwicht voor de gouden bergen. Brik komt ze geregeld tegen. Niet zelden zijn het ondernemers: teak, vastgoed in verre landen, diamanten. Beleggers vallen voor dit soort exotische producten door de hoge rendementen en het woord garantie. Maar ze vergeten dat een garantie zo veel waard is als de partij die haar biedt.

Volgens Brik zijn vooral kleinere beleggers een eenvoudige prooi voor (malafide) aanbieders van slechte producten. 'Tot een bedrag van een paar ton ben je niet interessant voor de private banken. Dan gaan mensen zelf shoppen.' Ze worden verleid met mooie aanbiedingen, soms met reisjes naar de plantage. Terwijl al bekend was dat er veel risico's aan teakhout kleefden toen Van Zomeren instapte. 'Professionele beleggingsadviseurs weten dat. Die gaan niet af op wat DNB en AFM goedkeuren. Die kijken zelf naar de achterliggende cijfers.'

Van Zomeren heeft het geluk dat hij een gespreide beleggingsportefeuille heeft en dat zijn bedrijf goed loopt. De studie van zijn dochters komt niet in gevaar door het teakdebaacle. Niet alle beleggers in exotica zijn zo gelukkig.

*Niet zijn echte naam. Iris Brik is lid van de Vereniging Onafhankelijke Financieel Planners.

Rad voor ogen

- Case: ondernemer raakt €40.000 kwijt met teakbeleggingen
- Financiële moraal: beleg niet in zaken waar je geen verstand van hebt

